

Становище

От д-р Красимир Николов Митев, доцент в Юридическия факултет на ПУ "Пасий Хилендарски"

Относно

конкурс за академичната длъжност „доцент”, обявен в ДВ, бр. 98/ 10.11.2024 г. за нуждите на катедра „Гражданскоправни науки” на Юридическия факултет на ПУ” Паусий Хилендарски” по: област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки; професионално направление 3.6. Право; Гражданско и семейно право

Със заповед №РД 22-67/16.01.2025 на Ректора на Пловдивския университет съм определен за член на научното жури в посочения по- горе конкурс.

За участие в него документи са подали **д-р Димитър Симеонов Топузов**, в момента заемаш длъжност главен асистент в ЮФ на Пловдивския университет, и **д-р Иван Петков Мангачев**, адвокат, през периода 2005-2019 заемал длъжността асистент и главен асистент в НБУ. На 24.01.2025 г. е проведено заседание на комисия по допустимост, назначена от Декана на ЮФ, която е взела решение за допускане на двамата кандидати до участие в конкурса.

I. Общо представяне на материалите на двамата кандидати

1. За участие в конкурса д-р Д. Топузов е приложил следните научни публикации:
(1) **хабилитационен труд – монографията „Принципите на европейското семейно право и възможностите за развитие на българското имуществено – брачно законодателство“**. С. Сиела. 2024; (2) **колективната монография на английски език Bulgaria. Family and Succession Law. International encyclopedia of laws**. Alphen aan den Rijn, NL: Kluwer Law International, 2022 (в която д-р Топузов е автор на глава 1 и 3 от част II, глава 1 (раздели 3 and 4) и глава 2 от част IV.; (3) **тринадесет научни статии** (две от тях са съавторство; една публикувана на английски).

За участие в конкурса д-р Топузов е приложил и учебно помагало, изготвено от него в съавторство с доц. Велина Тодорова („Семейно и наследствено право. Казуси и съдебна практика“ С. Сиела.2023.)

Кандидатът е приложил справка за цитиране на негови научни съчинения от други автори, както и доказателства за участия в три национални научни проекта и един международен.

2. За участие в конкурса д-р Иван Мангачев е представил следните научни публикации: (1) като хабилитационен труд монографията **„Окончателност на сетълмента. Правна уредба. С. Сиела. 2013 г.**; (2) четиринадесет научни статии (две на английски език, от които една (в съавторство).

Кандидатът е представил справка за цитиране на негови научни съчинения от други автори, справка за участие в научни проекти, доказателства за трудов стаж, доказателства за участие в научни конференции и семинари.

II. Обща характеристика на кандидатите

1. Димитър Топузов завършва Юридическия факултет на ПУ ”Паисий Хилендарски” през 2009 г. с отличен успех. След завършването си започва работа като юрисконсулт в Община Пловдив през периода 2011 - 2013 г.. От 2011 г., след конкурс, е зачислен като докторант по Гражданско и семейно право в ЮФ на ПУ. През 2015 г. Д. Топузов успешно защитава дисертация на тема „Нищожност на брачния договор“ за придобиване на образователната и научна степен „доктор по право“. От 2014 г. започва работа като асистент по Гражданско и семейно право в ЮФ на ПУ, а от 2016 г. заема длъжността главен асистент. Водил е семинарни занятия и лекции по учебните дисциплините „Семейно и наследствено право“ и „Гражданско право- обща част“ в ЮФ на Пловдивския университет. От 2016 година Д. Топузов е адвокат, вписан в пловдивската Адвокатска колегия. Редактор е в популярното юридическо електронно издание „Предизвикай правото !“.

Димитър Топузов е утвърден изследовател и преподавател в областта на семейното и наследственото право с множество публикации в авторитетни юридически списания.

2. Иван Мангачев завършва Юридическия факултет на СУ “Св. Климент Охридски“ през 1998 г. През периода 2003 г. - 2008 г. е докторант в Нов български университет, след което през 2009 г. защитава дисертация на тема „ Договорите за финансово обезпечение“ за придобиване на образователната и научна степен „доктор по право“. От 2005 до 2019 г. работи като асистент и главен асистент в Нов Български Университет (департамент

Право). Водил е занятия на студенти по право в същия университет по учебните дисциплини „Търговско право“, „Банково право“, „Правен режим на международното финансиране“, и „Борсово право“. Преподавал е и на студенти от икономически специалности. Изнасял е лекции в Центъра за обучение на адвокати „Кръстьо Цончев“ и Института на дипломираните финансови консултанти. Иван Мангачев е известен автор в областта на търговското право с множество публикации в специализираната правна периодика.

Едновременно с научната и преподавателската дейност д-р Мангачев развива активна дейност като практикуващ юрист: той е бил юрисконсулт/правен съветник в национални и международни публични институции, банки и други финансови институции, а от 2021 г. е адвокат. Член е на арбитражната колегия към Централния депозитар и на редакционни колегии на списания.

III. Характеристика на представените научни трудове за участие в конкурса

Основно условие за заемане на академичната длъжност „доцент“ е кандидатите да са представили „публикуван монографичен труд и/или равностойни публикации в специализирани научни издания“ (чл. 24, ал. 1, т. 3 ЗРАСРБ), които не повтарят научното знание до момента или публикациите на кандидата за придобиване на научната и образователна степен „доктор“.

1.1 Димитър Топузов кандидатства с книгата *"Принципите на европейското семейно право и възможностите за развитие на българското имуществено – брачно законодателство"*, С. Сиела, 2024. Тя отговаря (съдържателно и формално) на изискванията за монографичен труд съгласно легалното определение на § 1, т. 10 ЗРАСРБ. Книгата има двама рецензенти (научни редактори) и представлява всестранно изследване по определена тема.

Предмет на изследване са възможностите за усъвършенстване на българското имуществено брачно право през призмата на Принципите на европейското семейно право (ПЕСП). Такъв тип проучване в монографично съчинение е новост за българската семейно правна доктрина.

В уводната част на монографията са посочените задачите, които авторът си поставя, неговите изходни позиции и методологията на изследването. Първата глава цели да даде на читателя обща представа за ПЕСП (каква е тяхната правна природа, кой техният автор, какво е тяхното съдържание). Изясняването на тези въпроси е нужно, за да се обоснове защо Принципите (една недържавна или „частна“ кодификация, не попадаща сред традиционните източници на правото) могат да бъдат критерий и модел за оценка на българското семейно право (вж. с. 29-33 и 74-91 където се разглежда правната същност на ПЕСП и основанията за тяхната легитимност).

Във втората глава е направена обща оценка на съответствието на българското семейно право с отделните принципи от ПЕСП. Всеки принцип е разгледан съдържателно и е направена е конкретна преценка доколко българското право е в унисон с него. Авторът не се ограничава до анализ и тълкуване на нормативната уредба, но разглежда и релевантната доктрина и съдебна практика.

В третата глава са изследвани на възможности и идеите, почерпани от ПЕСП, за усъвършенстване на българското имуществено брачно законодателство. Конкретно е анализирана нуждата от промяна в изследваните области като са направени множество предложения *de lege ferenda* чрез предлагане на редакция на разпоредбите на Семейния кодекс.

1.1.1. Монографията на д-р Д. Топузов е написана на разбираем и точен език, с добре структурирано изложение, позволяващо на читателя да осмисли авторските разсъждения и доводи. Проблемите са разгледани всестранно, а тезите на автора са добре формулирани и обосновани. Той е последователен в тяхното аргументиране, търсейки най-добрата защита на интереса на семейството и уязвимите негови членове. Същевременно д-р Топузов отчита и интересите на засегнатите трети лица (вж. с. 214-216). Макар като цяло авторът да следва разрешената на ПЕСП, те не се възприемат безкритично, като в някои случаи се оценяват като неподходящи (вж. с. 136, 137). Грижливо е изследвана нормативната уредба, съдебната практика и доктрината (българска и чуждестранна; ползвани са 140 съчинения, от които 40 на чужд език). Освен обичайния правно-догматичен (юридически) метод, авторът използва също социологическия, историческия и сравнителноправния метод.

Основните приноси моменти в рецензираната монография са изследването на въпросите за нуждата от предвиждане първичен брачен режим; за участието на всеки от

съпрузите при задоволяване на нуждите на семейството; за обхвата на защитата на семейното жилище, за задълженията между съпрузите за взаимно информиране, за режима на представителство на съпрузите. Приносен характер имат и предложенията на автора за преодоляване на забелязаните от него несъвършенства при уредбата на Семейния кодекс в изследваните в книгата проблеми.

Поради изложените съображения намирам рецензираното монографично съчинение за оригинално и задълбочено изследване, което обогатява семейноправната доктрина. Авторът се е справил успешно със задачите, които е посочил в уводната част на монографията.

Разбира се, както при всеки научен труд, могат се направят и отделни критични бележки. Струва ми се, че въпросът за т. нар. „обща задължения“ на съпрузите - категория, която ПЕСП въвеждат (принципи 4:40 - 4:40) - е останал не напълно изяснен. Мисля, че би било полезно да се анализират критериите, според които ПЕСП делят задълженията на лични и общи. Би било добре да се направи и по-обстойно сравнение с режимите, които българското право предлага при множественост на страните по облигационното отношение (разделност, солидарност, неделимост), за да се види как тези „обща задължения“ биха се разположили сред тях.

1.2. Димитър Топузов участва в конкурса и със съчинението **Family and Succession Law. Bulgaria. International encyclopedia of laws. Alphen aan den Rijn, NL: Kluwer Law International, 2022**. То е колективна монография, в която д-р Топузов е автор на глава 1 и 3 от част II, глава 1 (раздели 3 and 4) и глава 2 от част IV.

Съчинението е на английски и е част от националните монографии от серията International Encyclopedia of Laws на издателството Kluwer Law International (<https://kluwerlawonline.com/Encyclopedias/IEL+Family+and+Succession+Law/717>). Основана та цел на поредицата е да представи националния правен ред в дадена област в удобна форма, така че да може да се използва за справки и сравнителноправно изследване. Характерът на този тип съчинения изисква изчерпателно и същевременно кратко представяне на разглежданата материя. В тези рамки авторът е разгледал аналитично въпросите за същността и последиците на брака, условията за неговото сключване и унищожаване, въпроси на наследственото право (кръг на наследниците, наследяването по право на заместване, завещателната дееспособност).

1.3. За участие в конкурса Д. Топузов е представил тринадесет научни статии, публикувани в българската и чуждата правна периодика. Всички те са по въпроси на семейното и наследственото право - областта, в която са основните научни интереси на кандидата.

Някои от публикации са по въпроси, обхванати впоследствие от рецензираната по-горе монография (вж. **„Принципите на европейското семейно право – основни характеристики, правна природа и отграничения.“** – В: Шопов, А. (съст.) Правото в XXI век – предизвикателства и перспективи. Том 1. Пловдив, УИ „Паисий Хилендарски“, 2023 г., 373-387, **„Принципи на европейското семейно право относно имуществените отношения между съпрузите.“** – Правна мисъл, 2020, кн. 4, с. 3-22, (в съавторство с В. Тодорова); *„De lege ferenda за защитата на наето семейно жилище.“* – Правна мисъл, 2018, кн. 4, с. 48-60; **„Представителството между съпрузи в светлината на Принципите на Европейското семейно право.“** – Studia Iuris, бр. 1/2017 г.).

В статията **„Принципи на европейското семейно право относно имуществото, издръжката и наследствените права на двойките във фактически съюзи“** – Правна мисъл, 2021, кн. 3-4 (в съавторство с В. Тодорова) се представени с кратък коментар ПЕСП за имуществените права на лицата, живеещи във фактическо съпругеско съжителство.

В статиите **„Преглед на подбрани решения от практиката на Върховния касационен съд за 2019-2020 г. по въпросите на родителското отчуждение и личните отношения на детето с баби и дядовци.“**, публ. в *Електронно издание „Предизвикай правото!“*, 21.02.2021; и **„Преглед на подбрани решения от най-новата практика на ВКС по въпроси на семейното право.“**, публ. в *Електронно издание „Предизвикай правото!“*, 14.07.2019, се прави задълбочен анализ на практиката на Върховния касационен съд по конкретни проблеми на семейното право.

В статиите **„Is post-divorce spousal maintenance in Bulgarian law obsolete?“**– In: Rogerson, C., J. Miles, P. Parkinson, M. Antoskolskaia (eds.) Family Law and Family Realities. Conference book – 16th World Conference of the International Society of Family Law. Eleven International Publishing, 2019 г., **„Ще бъде ли суспендирано действието на избрания имущественобрачен режим при последващо поставяне на някого от съпрузите под запрещение? В подкрепа на утвърдителния отговор.“** – В: Брак и отношения между съпрузите. Дискусионник по семейно право. Пловдив, УИ „Паисий Хилендарски“, 2022,

“Относно формата за действителност на брачния договор.” – Собственост и право, 2018, кн. 2, с. 43-51,, **„Може ли да се претендира частична трансформация при одобрено от бракоразводния съд споразумение за съсобственост? Практически въпроси при липса на уговорка за съотношението на дяловете.”** – Собственост и право, 2016, кн. 6. са изследвани актуални въпроси на брачните имуществени отношения

В студията **„Проблеми на завещателната дееспособност.”** – Ius Romanum, бр. I/2020: Hereditas, с. 335-358 авторът предлага ново разбиране за съдържанието на способността да се извърши завещание.

1.4. Димитър Топузов е съавтор (заедно с доц. В.Тодорова) на едно учебно пособие **„Семейно и наследствено право. Казуси и съдебна практика“**. Помагалото, в чието създаване д-р Топузов има основното участие, е претърпяло три издания.

2.1. Доктор Иван Мангачев е представил като хабилитационен труд монографията **„Окончателността на сетълмента. Правна уредба“**. С. Сиела. 2013 г.. В книгата, изследваща многостранно един правен институт, не е посочен научен редактор или рецензенти (което може да се обясни с обстоятелството, че това формално изискване на § 1, т. 10 ЗРАСРБ е въведено през 2018 г. т.е .след издаването ѝ), но за такъв може да се счита авторът на предговора професор К. Касабова.

Изложението е структурирано в четири глави, увод и заключение. Като приложение е добавена сравнителна таблица между текстовете на директива 98/26/ЕО и законодателство на различни държави членки на ЕС, с които директивата се транспонира във вътрешното им право.

Първата глава започва с увод, който скицира основните понятия в материята (сетълмент, система за сетълмент, окончателност на сетълмента). Направен и е преглед на нормативната уредба. Основно място в главата заема подробното историческо изследване. Започвайки от античността авторът разглежда различни способности за безкасово плащане. В крайна сметка заключава, че окончателността на сетълмента е нов институт, който цели гарантиране на валидността на извършените нареждания за превод при производство по несъстоятелност спрямо някои от участниците във финансовата система, за да я предпази от т.нар. системен риск.

Втората глава е озаглавена „Субекти на системите с окончателност на сетълмента“. В нея се разглеждат изискванията, поставени от нормативната уредба към участниците в системата, и надзорът, който се упражнява върху тях.

Третата глава е озаглавена „Елементи на механизма за окончателността на сетълмента“. В нея се разглеждат споразумението за окончателност на сетълмента, нареждането за превод, клиринг и нетиране, самият сетълмент. Разгледани са и обезпеченията, предоставени от участниците в системата. Главата завършва с предложения, насочени към усъвършенстване на нормативната уредба.

Последната глава е озаглавена „Особености на производството по несъстоятелност при окончателност на сетълмента“. В уводната ѝ част са разгледани принципни въпроси за целите на производството по несъстоятелност. Основната част от главата е посветена на неатакуемостта на нарежданията за превод и нетиранията, извършени преди или едновременно с откриване на производство по несъстоятелност спрямо участник в системата. Авторът, продължавайки изследванията си от дисертационния труд, разглежда и защитата на предоставените финансовите обезпечения в случай на процедура по несъстоятелност спрямо участник. В заключение той завършва с предложения *de lege ferenda*, с които да се коригират забелязаните от него несъвършенства в нормативната уредба.

2.1.1. Монографията е публикувана през 2013 г. Законът за платежните услуги и платежните системи (2009), при действието на който е написана, е отменен с приемане на нов през 2018 г. В по-голямата си част книгата не е загубила актуалност, доколкото нормативната уредба на окончателността на сетълмента е основана на Директива 98/26/ЕС, чийто изисквания са транспонирани и в действащия закон. Тъй като обаче не е правена нова редакция на монографията, няма как да са отчетени междувременно приети нормативни актове[или изменения в тях], евентуална нова съдебна практика или доктрина.

В монографията си д-р Мангачев ползва впечатляващ обем сравнителноправни данни и литература (в библиографията са посочени 38 съчинения на български език и 120 на чужд език). Анализирани е и откритата от автора съдебна практика. Направени са редица предложения за усъвършенстване на нормативната уредба (например нарочна уредба на клиринговите къщи, подобряване на легалната дефиниция на нетирането, отпадане на възможността правилата на системата да включат и други участници извън кръга на

посочените в закона, за изменение на обхвата на чл. 8, ал. 4 от Закона за банковата несъстоятелност). Към приносите, отбелязани от автора, бих добавил и подробното историческото изследване на безналичните плащания от античността до днешни дни.

Изследваната от д-р Мангачев материя е предизвикателство за юриста. Тя е с несъмнено значение за стопанския оборот, но (вероятно поради произхода в банковата практика) за много юристи не е особено позната. Същото се отнася за нейния понятиен и терминологичен апарат, който не е сред обичайния за тях.

Затова мисля, че е трябвало в по-голяма степен да се заложи на излагането на материята през призмата на основни правни категории като юридически факти (фактически състави) и правни последици (правоотношения, права, задължения). От тази гледна точка понятието за сетълмент, поне за мен, остава не напълно изяснено. Веднъж той е дефиниран като „процес[курсивът мой-КМ] по доставяне или плащане, целящ погасяване на задължение“ (с. 30) или „процес, при който взаимните задължения се нетират и заплащат“ (с. 141), на друго място сетълментът е описан като „погасяване“ (с. 36) или „изпълнение“ на задължение (с. 140). Същото се отнася за споразумението за окончателност на сетълмента. Авторът го определя като двустранен договор (с. 101). За да е двустранен един договор е нужно с него да се поемат насрещни задължения. Въпросното споразумение е сравнено с други договори, но за съдържанието му е казано единствено, че включва общи правила и стандартни процедури за извършване на преводи.

2.2. За участието в конкурса д-р Мангачев е представил четиринадесет статии, публикувани в българска и чужда правна периодика. Темите, разгледани в статиите, са разнообразни. Те са в няколко направления, в които той проявява научни интереси (търговско право, банково право, римско право, вещно право, отчуждаване и национализация).

Предмет на една група от публикациите са въпроси, разгледани или засегнати в публикуваната монография (вж. „Участници в система с окончателност на сетълмента“, публ. в електронен правен сайт „Грамада“, 2015). На безналичните плащания (но повече в исторически план) са посветени статиите „Платежната транзакция в Европейското и в Римското право“, *Ius Romanum*, /2017, №2 и *За codex rationes, codex (ratio) accepti et expensi и receptum argentarii*, Електронен правен сайт „Грамада“, 2017).

В статията „**TARGET 2 and Settlement Finality**“, публикувана в *Acta Universitatis Danubius*.

Juridica, 2011, Vol 7, No 1, авторът разглежда бележите на окончателността на сетълмента в поддържаната и водена от Европейската централна банка система за окончателен сетълмент

В статията **„Активната солидарност и нейното приложение в банковото кредитиране“**, публикувана в **„Търговско и облигационно право“**, 2024 г. д-р Мангачев аргументира тезата, че при т.нар. синдикирани кредити се наблюдава неуредената изрично в българското законодателства активна солидарност. Разгледана е фигурата на агента по дълга или обезпечението. Авторът пледира за уреждането им в законодателството, наред със солидарността на кредиторите.

В статията **„За банковите понятия „влог“, „депозит“ и „сметка“**, публикувана в Електронен правен сайт **„Грамада“**, 2018, се разяснява съдържанието на тези термини, ползвани в законодателството и банковата практика.

Въпроси на търговското право са разгледани **„Производството по стабилизация – минало, настояще и близко бъдеще“**, публикувана в електронен правен сайт **„Грамада“**; **Искът по чл. 71 ТЗ**, публикувана в електронен правен сайт **„Грамада“**, 2017; **Еднообразните правила за гаранциите платими при поискване (ЕПГП) и българската съдебна практика**, публикувани в електронен правен сайт **„Грамада“**, 2017

В няколко статии д-р Мангачев се занимава с проблеми на национализацията и

о
д
ъ
р
ж
а
в
я
в
а
н
е
т
о
.

продължен в статиите „Национализацията на „Франко-българската банка“, и „Правните форми на национализацията в банковия сектор съпоставка и кратък коментар на Директива 2014/59/ЕС“, публ. в Електронен правен сайт „Грамада“, 2018.

Въпроси на вещното право се разглеждат в доклада, изготвен съвместно с доц. д-р Силвия Цонева, публикуван в книгата **Protection of immovables in European legal systems, Cambridge University Press (2015)**. Проучванията и издаването на книгата са в рамките на известния международен проект „Общата сърцевина на европейското частно право“ (The common core of European private law). Докладите се изготвят по предварително зададен модел под формата на хипотетични казуси, като националното право се представя чрез решението, което тези казуси биха получили според неговото законодателство, доктрина и съдебна практика. Изготвянето им изисква задълбочено проучване на тези компоненти на правна система.

IV. Оценка и класиране на кандидатите

1. От представените от кандидатите документи се установява, че д-р Д. Топузов и д-р Ив. Мангачев удовлетворяват изискванията на 24, ал. 1 ЗРАСРБ за заемане на длъжността „доцент“. Не съм установил плагиатство в научните публикации, представени от тях. На основата на рецензираните научни публикации от двамата кандидати, считам че те като цяло заслужават положителна оценка.

2. В такъв случай те трябва да бъдат класирани. Според чл. 27, ал. 3 ЗРАСРБ критерий за оценяване на първо място са резултатите от справките за изпълнение на минималните национални изисквания по чл. 2б, ал. 2 и ал. 3 ЗРАСРБ, респективно чл. 1а, ал. 1 от Правилника за прилагане на закона.

3. Наукометричните показатели от групи „А“ и „В“ на двамата кандидати по дефиниция са равни, тъй като те отразяват наличието на докторска степен и публикуван хабилитационен труд¹. От справките, представени от двамата кандидати се установява, че Димитър Топузов има 245 точки по показателите от група „Г“ (публикации), а Иван Мангачев – 240. По показателите от група „Д“ (цитирания) Д. Топузов има 355 точки, а Иван Мангачев – 190.

---

¹ Вж. Таблицата за Област 3 Стопански, правни и социални науки в приложението към чл. 1а ППЗРАСБ,

4. Показателите от група „Е” (участия в научни и образователни проекти и издадени учебни помагала) не са посочени в Правилника за прилагане на ЗРАСРБ сред минималните изисквания за заемане на длъжността доцент“. Съгласно чл. 57а, ал.2 от правилника за прилагане на ЗРАСРБ те биха могли да се взимат предвид при равни резултати от справките относно показателите по задължителните изисквания. Независимо от това, данните от група „Е” са в полза на кандидата с повече точки по задължителните показатели. От справките на двамата кандидати се установява, че Д. Топузов има 95 т. от участия в проекти и издаване на учебни помагала, за което са представени и доказателства. Ив. Мангачев не е посочил точки за показателите от група „Е“. От представените документи не се установява той да има (участие в) публикувано учебно помагало. В изготвения от него списък, д-р Мангачев е посочил участия в четири международни научни проекта. Дори всички да се отчетат, сборът от точките (20 за участие в един проект според таблицата по чл. 1а от ППЗРАСБ) не би променил класирането в негова полза.

Следва да бъде отчетено и още едно обстоятелство. Съгласно чл. 24, ал. 3 ЗРАСРБ конкурс се открива ако може да бъде осигурена съответната преподавателска натовареност. От удостоверение РД-38-238/18.10.2024 г, издадено от декана на ЮФ в ПУ „Паисий Хилендарски“, се установява, че натовареността, която може да бъде осигурена при избор на доцент в настоящия конкурс е по дисциплините „Семейно и наследствено право“ и „Актове за гражданско състояние“. Това е материята, в която са основните научни интереси на д-р Димитър Топузов. В тази област са дисертационният и хабилитационният му труд. По нея той има и продължителен преподавателски стаж. От представените в конкурса научни публикации се вижда, че основните научни интереси на д-р Иван Мангачев са в областта на търговското и банковото право. По тези дисциплини е и неговият преподавателски стаж.

С оглед на изложеното класирам кандидатите в конкурса по следния начин:

1. Димитър Симеонов Топузов;
2. Иван Петков Мангачев

Поради това предлагам на научното жури да изготви доклад-предложение до Факултетния съвет на Юридическия факултет на Пловдивския университет за избор на **д-р Димитър Симеонов Топузов** на академична длъжност „доцент” в Юридическия факултет

на ПУ” Паисий Хилендарски” по Област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки; професионално направление 3.6. Право (Гражданско и семейно право).

Подпис: Красимир Митев

14.03.2025 г.